శ్రీమద్భగవద్గీత

వ్యాసుడు &

భీష్ముడు

ద్రోణాచార్యుడు

కర్ణుడు

గాంధారి

యుధిష్ఠిరుడు &
ధర్మరాజు

భీముడు & భీమసేనుడు
వృకోదరుడు

అర్జునుడు &
విజయుడు

నకులుడు &
సహదేవుడు

అమరనధ్ అమర్

భగవద్గీత

* గీత ఒక ప్రత్యేక గ్రంథముగా భావింపబడుతుంది. సాక్షాత్తు కృష్ణ భగవానుడు బోధించిన జ్ఞానము గనుక ఇది భారతీయులు పరమ పవిత్ర గ్రంథాలలో ఒకటి.

* భగవద్గీత, మహాభారత ఇతిహాసములోని భీష్మ పర్వము 25వ అధ్యాయము మొదలు 42వ అధ్యాయము వరకు 18 అధ్యాయములు భగవద్గీతగా ప్రసిద్ధము. కాని గీత ఒక ప్రత్యేక గ్రంథముగా భావింపబడుతుంది. సాక్షాత్తు కృష్ణ భగవానుడు బోధించిన జ్ఞానము గనుక ఇది హిందువుల పరమ పవిత్ర గ్రంథాలలో ఒకటి.

* పరమ పావనమైన ఈ గీతా శాస్త్రమును ఎవడు ప్రయత్నపూర్వకముగ పఠించునో అట్టివాడు భయము, శోకముల నుండి విముక్తి పొంది విష్ణుపదమును పొందును.

* మన దేహములో పది ఇంద్రియములు, ఐదు ప్రాణములు, మనస్సు, బుద్ధి, అహంకారము= 18. భగవద్గీతలో 700 శ్లోకాలు ఉన్నాయి. వాటిలో శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినవి 574, అర్జునుడు చెప్పినవి 84, సంజయుడు చెప్పినవి 41, ధృతరాష్ట్రుడు చెప్పినది 1 మొత్తము 700. కొన్ని ప్రతులలో 701 ఉన్నాయి.

* గీతనే బాగా గానము చేయవలెను. ఇతర శాస్త్రముల వలన ప్రయోజనము ఏమిటి ? ఎందుకంటే గీత స్వయముగ శ్రీకృష్ణ భగవానుని ముఖ పద్మము నుండి చెప్పబడినది. గీతా శాస్త్రమును చదువు వారి మరియు వినువారి పుణ్యము అభివృద్ధి చెందును. వారి పాపము తొలగిపోవును, దు:ఖము నశించిపోవును.

* ఎవరు గీతా శాస్త్రమును ఎల్లప్పుడు చదువుచూ, వినుచూ, ఆచరిస్తూ ఉంటారో అలాంటి వారిని మానవులుగా తలంపరాదు వారు నిస్సంశయముగా దైవస్వరూపులే అగుదురు. ఎవడు గీతార్ధమును శ్ర వణము చేయునో, ఇతరులకు వర్ణించి చెప్పునో మరియు అందులో ఉన్న ఉ త్తమ భావములను పరులకు వినిపించునో అట్టి వాడు పరమ పదమును పొందును. గీతార్ధమును చదివి అర్ధం చేసుకొని ఎవడు వంద గీతా గ్రంధములను ఇతరులకు దానము చేయునో అట్టి వాని కోరికను భగవంతుడు నెరవేర్చును.

* భగవద్గీతను చదివే విషయంలో చిన్న, పెద్ద అను తేడా ఏమీయు లేదు . గీతా జ్ఞానము సమరూపమైనది మరియు బ్రహ్మస్వరూపిణి అయి ఉన్నది.

* మహా పాపాత్ముడు అయినప్పటికి గీతార్ధమును చదివినా, వినినా వైకుంఠము పొంది అచట మహావిష్ణువుతో సహా ఆనందము అనుభవించును.

సనాతన-ధర్మం

అమరనధ్ అమర్

భగవద్గీత - పరిచయము

భగవద్గీత అందరూ అనుకొంటున్నట్టు హిందూ మతానికి మాత్రమే చెందిన గ్రంథము కాదు. లోకైక మతగ్రంథము సమస్తమానవాళి అనుసరించ వలసిన నియమములు గురించి చెప్పిన మహత్ గ్రంథము. సర్వకాలములయందు, సర్వఅవస్థలయందు సకల ప్రాంతముల యందు ఆచరించవలసిన నియమ నిబంధనల గురించి బోధించిన అమూల్య గ్రంథము. భగవద్గీత ఏ ఒక్క దేశానికో, ప్రాంతానికో పరిమితం కాదు. మానవాళి అందరూ ఆచరించవలసిన నియమావళి.

గీత సాక్షాత్తు పరమాత్మ అవతారమగు శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునకు ఉపదేశించన యోగశాస్త్రము, ఉపనిషత్ సారము. శ్రీకృష్ణుని వంటి గురువు, అర్జునుని వంటి శిష్యుడు ఈ అనంత విశ్వంలో మరొకరు లేరు అనడంలో అతిశయోక్తి లేదు. వీరి సంభాషణను వ్యాసమునీద్రులు అక్షరబద్ధం చేసి మనకు అందించారు.

గీతలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అష్టావక్రగీత, అవధూతగీత, ఋభుగీత, వసిష్టగీత, హనుమద్గీత, శివగీత, హంసగీత, కపిలగీత, ఇంకా ఎన్నో గీతలు ఉన్నాయి. కానీ భగవద్గీతకు ఉన్న ప్రాశస్త్యము ఆ గీతలకు లేదు. గీత ఉపనిషత్తుల సారము. ఉపనిషత్తుల ఆద్యాత్మిక వాఙ్మయంలో విశిష్టస్థానమును సంపాదించుకొన్నాయి. వేదములు అనే చెట్టుకు కాచిన ఫలములే ఉపనిషత్తులు. ఆ ఉపనిషత్తుల సారమును తెలుసుకొనవలెనని ప్రతి ముముక్షువు కోరుకుంటాడు. కాని ఉపనిషత్తులను చదవడం అర్థంచేసుకోవడం చాలా కష్టము. ఈ ఉపనిషత్తులు సారమంతటినీ భగవద్గీతలో నింపి మనకు అందించాడు వ్యాసుడు. ఉపనిషత్తులు గోవులు అయితే అర్జునుడు ఆవు దూడ గోపాలుడు అయిన శ్రీకృష్ణుడు ఆవుపాలు అనే గీతను పిదికి మనకు అందించాడు. అందుకే గీతామృతము అని అన్నారు.

ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత, బ్రహ్మసూత్రములు, ఈ మూడు ప్రస్థానం త్రయము అని అంటారు. భగవద్గీతలో ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక విషయములు, ధర్మసూక్ష్మములు ఇమిడి ఉన్నందున ఇది ప్రస్థాన త్రయములో ఒకటిగా వెలుగుతూ ఉంది.

ఈ గీత ద్వాపర యుగాంతంలో అంటే కలియుగ ప్రారంభం కాక ముందు చెప్పబడింది. కలియుగంలో ధర్మము క్షీణిస్తుందనీ, ఒంటి పాదంతో నడుస్తుందనీ తెలిసి, రాబోవు కలియుగంలో మానవులను ఉద్ధరించడానికి భగవానుడు గీతను అర్జునుడికి ఉపదేశించాడు. లేకపోతే ఎన్నో అవతారములను ఎత్తిన పరమాత్మ గీతను, కృతయుగములోనో, త్రేతాయుగములోనో లేక ద్వాపర యుగం మధ్యలోనో ఉపదేశించి ఉండేవాడు. అలా చేయకుండా మానవాళిని ఉద్ధరించడానికి గాను కలియుగ ప్రారంభంలో గీతమృతమును లోకానికి అందిచాడు పరమాత్మ కలియుగములో మానవులకు కలగబోయే శోకమును అంతమొందించడానికి గీత ఎంతగానో ఉపయోగపడుతుంది. గీతను ఎవరెవరు చదవాలి అనే సందేహము పచ్చినపుడు, ఈ సంసార సాగరంలో ఈదులాడుతున్న ప్రాతివారూ చదువ తగినది గీత అని చెప్పవచ్చును. సంసార సాగరంలో మునిగిపోతున్న గీత ఒక నావలాగా ఉపయోగపడి వారిని ఒడ్డుకు చేరుస్తుంది.

అమరనథ్ అమర్

భగవద్గీత - పరిచయము

ఆధునిక శాస్త్ర విజ్ఞానం మనకు ఎన్నోసౌకర్యాలు కలిగించింది. సుఖంగా జీవనం గడపడానికి ఎన్నో వసతులు చేకూర్చింది. వేగంగా ప్రయాణం చేయడానికి, సుఖంగా ప్రయాణంచేయడానికి సాధనాలు సమకూర్చింది. ఇన్ని సుఖాలు, భోగభాగ్యాలు ఉన్నా మానవుడు నిరంతరం ఏదో వెలితితో బాధపడుతున్నాడు. ఉన్నది చాలదు. ఈ సుఖం కాదు, ఇంకా ఏదో కావాలి అనే మోహంలో పడుతున్నాడు. తన మనస్సు అల్లకల్లోలం చేసుకుంటున్నాడు. ఈ రోజుల్లో ఎంతో ధనం హెూదా, భోగభాగ్యాలు ఉన్నా మానసిక శాంతి లేక, ప్రశాంతత లేక ఎంతోమంది బాధపడుతున్నారు. దానికి కారణం వారి అవిద్య. ఈ అవిద్య పోవాలంటే ఉపనిషత్తుల సారం అయిన భగవద్గీతను అధ్యయనం చేయడం ఒకటే మార్గం. మరొక మార్గం లేదు.

ఈ లోకంలో కేవలం కర్మయోగులు, జ్ఞానయోగులు, భక్తిని నమ్ముకున్నవారు, యోగమార్గమును అవలంబించినవారు, ఎంతో మంది ఉన్నారు. వారందరూ తాము అనుసరించే మార్గము మాత్రమే మంచిది అనీ, గొప్పది అనీ, మిగిలిన మార్గములు చెడ్డవి అనుసరించరానివి అనీ వాదిస్తుంటారు. వారి వారి వాదములకు బలం చేకూర్చడానికి ఎన్నో ప్రమాణాలు చూపిస్తుంటారు. కానీ భగవద్గీతలో అన్ని మార్గములను సమన్వయం చేసి, ఆ మార్గాలన్నీ మంచివే, ఏ మార్గం అనుసరించినా పరమాత్మను చేరుకోవడమే అంతిమలక్ష్యం అని నిరూపించాడు పరమాత్మ.

గీతను కెవలం అధ్యయనం చేయడమే కాదు, దానిని ఆచరించాలి అని అందరూ తెలుసుకోవాలి. చిత్తములో రజోగుణము, తమోగుణము పేరుకొనిపోయి ఉంటే, ఎన్ని పూజలు. వ్రతాలు, యజ్ఞాయాగాలు చేసినా ప్రయోజనము లేదు, ముందు చిత్తములోని రజో,తమోగుణములను నాశనము చేసి సత్వగుణ ప్రధానం చేసుకోవాలి. తరువాత దానికూడా వదిలిపెట్టి పరమాత్మ తత్వము అయిన నిర్గుణత్వాన్ని అలవరచుకోవాలి అని బోధిస్తుంది గీత.

కేవలము భగవంతుని మీద భక్తి ఉంటే చాలదు. సాటి మానవుల మీద, సాటి ప్రాణుల మీద జాలి దయ, కరుణ కలిగి ఉండాలి అని బోధిస్తుంది గీత. అన్ని పాణులలో పరమాత్మ ఆత్మస్వరూపుడుగా ఉన్నాడు, సాటి మానవులను ద్వేషిస్తే, సాటి ప్రాణులను హింసిస్తే, అది పరమాత్మను ద్వేషించినట్టు, హింసించినట్టు అవుతుంది అని నొక్కి చెప్పింది గీత.

మనస్సును ఎల్లప్పుడూ నిర్మలంగా ఉంచుకోవాలి. అప్పుడే లోపల ఉన్న ఆత్మసాక్షాత్కారం అవుతుంది అని గీతాబోధ, ద్వంద్వముల యందు సమాన దృష్టి కలిగి ఉండాలి. సుఖదుఃఖములను జయాపజయములను, లాభనష్టములను సమంగా చూడగలిగి ఉండాలి. అప్పుడే మనసు ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. నిర్మలంగా ఉంటుంది. మానవులలో ఉన్న అహంకారము, భేదభావము.అన్ని అనర్థములకు మూలము. సమత్వమే ప్రశాంతతకు మూలము అని బోధిస్తుంది గీత.

అమరనధ్ అమర్

భగవద్గీత - పరిచయము

ఈ విశ్వమంతా భగవంతుని స్వరూపము. పరమాత్మ అంతటా నిండి ఉన్నాడు. అన్ని ప్రాణులలో ఆత్మస్వరూపుడుగా చైతన్యస్వరూపుడిగా వెలుగుతున్నాడు. ఆ సత్యం తెలుసుకోలేని మానవుడు సాటి మానవుల మధ్య భేదభావము కల్పిస్తున్నాడు. రాగద్వేషములతో సతమతమౌతున్నాడు. అదే అజ్ఞానము. ఆ అజ్ఞనమే అన్ని దుఃఖములకు మూలము ఈ సత్యాన్ని బోధించినదే గీత.

భగవద్గీత మహాభారత ఇతిహాసములో భీష్మ పర్వములో 25వ అధ్యాయము నుండి 42వ అధ్యాయము వరకు చెప్పబడింది. మహాభారతము 18 పర్వములు. భగవద్గీతలో ఉన్నవి 18 అధ్యాయములు. మహాభారత యుద్ధము జరిగినది 18 రోజులు. అందులో పాల్గొన్న సైన్యము

18 అక్షౌహిణీలు. ఒక అక్షౌహిణి అంటే

21870 ఏనుగులు (అన్ని కూడితే 2+1+8+7+0=18)

21870 రథములు (అన్ని కూడితే 2+1+8+7+0=18)

65610 గుర్రముల (అన్ని కూడితే 6+5+6+1+0=18)

109350 సైనికులు (అన్ని కూడితే 1+0+9+3+5+0=18)

మన దేహములో పది ఇంద్రియములు, ఐదు ప్రాణములు, మనస్సు, బుద్ధి, అహంకారము= 18. భగవద్గీతలో 700 శ్లోకాలు ఉన్నాయి. వాటిలో శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినవి 574, అర్జునుడు చెప్పినవి 84, సంజయుడు చెప్పినవి 41, ధృతరాష్ట్రుడు చెప్పినది 1 మొత్తము 700. కొన్ని ప్రతులలో 701 ఉన్నాయి.

భగవద్గీతను కృష్ణుడు అర్జునుడికి ఏప్పుడు ఏం సందర్భంలో,ఎక్కడ ఏ సమయంలో ఏమి ఆశించి చెప్పాడో తెలుసుకుందాము. కృష్ణుడు తృప్తిగా భోజనం చేసిన తరువాత, తాంబూలం సేవిస్తూ, "అర్జునా! కులాసాగా భగవద్గీత చెప్పుకుందామా అని చెప్పలేదు. లేక వాహ్యాళికి వెళ్లినపుడు, తీరిక సమయంలో చెప్పలేదు. ధర్మానికి ప్రతిరూపం అయిన ధర్మరాజుకు చెప్పలేదు. పితామహుడు భీష్ముడికి చెప్పలేదు. నీతికోవిదుడు విదురుడికి చెప్పలేదు. కేవలం అర్జునుడికి మాత్రమే చెప్పాడు. అదీ యుద్ధం ఇంకాసేపట్లో జరగబోతుంది అనగా చెప్పాడు. అర్జునుడి మనసు సంఘర్షణలతో క్షుభితం అయినపుడు చెప్పాడు. తాను యుద్ధం చేయను అనే నిర్వేదం అర్జునుడిని ఆవహించినపుడు చెప్పాడు. "నాకు ఏమీ తోచడం లేదు. ఏ నిర్ణయమూ తీసుకునే శక్తి నాకు లేదు. నన్ను నీ శిష్యుడిగా స్వీకరించి నాకు. కర్తవ్యం ఉపదేశించు అని అర్జునుడు పూర్తి శరణాగతి అయిన తరువాత చెప్పాడు. "నానుశోచంతి" అనే పదంతో మొదలుపెట్టి "మాశుచ" అనే

అమరనాథ అమర్

భగవద్గీత - పరిచయము

పదంతో పూర్తిచేసాడు. అంటే ఏడవవద్దు అని అర్జునుడి కన్నీళ్లు తుడిచాడు.

మనలో కూడా అనునిత్యం మంచి చెడుల మధ్య జిరిగే నంఘర్షణే భారతయుద్ధం. మంచి పాండవులు అయితే చెడు కౌరవులు. మనలో సంఘర్షణ తలెత్తినపుడు నివారణోపాయము చూపేది భగవద్గీత. మన కన్నీళ్లు తుడిచి ఏడవకు, ధైర్యంగా ఉండు అని వీపుతట్టి పోత్సహించేది భగవద్గీత. భగవద్గీత పూజలో పెట్టుకొని పూజించే గ్రంథం కాదు. భగవద్గీత చదివితే పుణ్యం వస్తుందని స్వర్గసూఖాలు ప్రాప్తిస్తాయని, సరాసరి మెక్షం వస్తుందని చదవకూడదు. భగవద్గీత. కేవలం మెక్షానికి మర్గం చూపూతుంది ఆ మూర్గంలో నడవాల్సంది మనం అదుకని విద్యార్ధి దశనుండి భగవద్గీత పాఠశాలలో ఒక పాఠ్యాంశంగా ప్రవేశ పెట్టాలి. కాలేజీలలో డిబెట్-లు పెట్టాలి. ఒక పరిశోధనా అంశంగా పరిగణించాలి. ప్రతి విద్యార్థికి ఒక పాఠ్యాంశంగా చేర్చి బోధించతగ్గది భగవద్గీతి. ప్రతి వాడిలో ధైర్యాన్ని, సైర్ధ్యాన్నినింపి వెన్నుతట్టి నిలబెట్టేది, ప్రోత్సహించేది భగవద్గీత.

కాని నేడు జరుగుతున్నది ఏమిటి. ఇప్పుడు మనం భగవద్గీత పూర్వాపరాలు పరిశీలిద్దాం. భరత వంశంలో ధృతరాష్ట్రుడు పాండురాజు అనే ఇద్దరు అన్నదమ్ములు ఉన్నారు. వారు హస్తినాపురానికి అధిపతులు. పెద్దవాడు ధృతరాష్ట్రుడు పుట్టుగుడ్డి. ఆయన భార్య గాంధారి. పాండురాజు వీరుడు. అందుకే పాండురాజు హస్తినకు రాజయ్యాడు. పాండు రాజుకు ఇద్దరు భార్యలు, కుంతి, మాద్రి. పాండురాజు శాపవశాత్తు భార్యాసంగమానికి దూరం అయ్యాడు. భార్యలతో సహా అడవులకువెళ్లాడు. దుర్వాసుని మంత్రప్రభావంతో కుంతికి యుధిష్ఠిరుడు, భీముడు, అర్జునుడు అనే పుత్రులు, మాద్రికి నకుల సహదేవులు అనే కుమారులు కలిగారు. హస్తినలో గాంధారికి సుయోధనుడు, దుశ్శాసనుడు సహా నూర్గురు కుమారులు కలిగారు.

పాండవులు సత్వగుణ సంపన్నులు. సహనశీలురు. ధర్మపరులు. నలుగురు తమ్ములు అన్నమాట జవదాటరు. తల్లిమాటకు కట్టుబడి వారు ఐదుగురు పాంచాల రాజకుమారి ద్రౌపదిని వివాహం చేసుకున్నారు. దుర్యోధన, దశ్శాసనులు మొదలగు కౌరవులు మొదటి నుండి తమ దాయాదులు పాండవుల మీద ద్వేషం పెంచుకున్నారు. దుర్యోధనుడు పరమలోభి. ఎదుటి వారి ఉన్నతిని చూచి సహించలేడు. అసూయ, ద్వేషము. దురభిమానము.
గర్వము అతని సహజ
లక్షణములు. తన మాటే చెల్లాలనే తత్వం. అంతా నాకే కావాలనే దురాశ.

సహజంగానే దాయాదుల మధ్య రాజ్యాధిపత్యం కోసం పోరు మొదలయింది. రాజ్యవిభజన జరిగింది. పాండవులకు ఎందుకూ పనికిరాని ఖాండవప్రస్థం ఇచ్చారు. వారు దానిని ఇంద్రప్రస్థంగా మార్చుకున్నారు. రాజసూయ యాగం చేసారు. ధర్మరాజు చక్రవర్తి అయ్యాడు. అది చూచి ఓర్వలేకపోయాడు సుయోధనుడు. వారి రాజ్యం ఎలాగైనా కాజేయాలని అనుకున్నాడు. దానికి తన మేనమామ, కుటిలుడు, అయిన శకుని

అమరనధ్ అమర్

భగవద్గీత - పరిచయము

సాయం తీసుకున్నాడు. ద్యూత క్రీడకు పాండవులను ఆహ్వానించాడు. ఓడించాడు, అవమానించాడు, వారినే కాదు వారి భార్య ద్రౌపదిని కూడా నిండు సభలో అవమానించాడు. రాజ్యం అపహరించి అడవులకు పంపించాడు.

అరణ్యవాసానంతరము పాండవులు తిరిగివచ్చి తమ రాజ్యం తమకు ఇమ్మని అడిగారు. ద్రుపద పురోహితుని, శ్రీకృష్ణుని, రాయబారం పంపారు. అటునుండి సంజయుని, ఉలూకుని రాయబారం పంపారు. ఎవరి వాదన వారిది. చేతనైతే యుద్ధం చేసి తీసుకోండి కానీ సూదిమొన మోపినంత కూడా ఇవ్వను అని ఖరాఖండిగా చెప్పాడు దుర్మోధనుడు. ఆ విధంగా యుద్ధం అనివార్యం అయింది. శ్రీకృష్ణుని సేనలు దుర్యోధనుడికి, శ్రీకృష్ణుడు అర్జునుడికి దక్కారు. అర్జునుడికి సారధిగా ఉడటానికి అంగీకరించాడు. శ్రీకృష్ణుడు లోకంలో ఉన్న రాజులంతా రెండు పక్షాలుగా విడిపోయారు. పాండవులు వారి మితపక్ష రాజుల సైన్యం ఏడు అక్షౌహిణీలు అయితే, కౌరవులు వారి మితరాజుల సైన్యం పదకొండు అక్షౌహిణీలు. కురుపాండవులకు యుద్ధం జరగబోతోంది అని తెలిసి వ్యాసుడు ధృతరాష్ట్రుని వద్దకు వచ్చాడు. యుద్ధం చూస్తావా, దివ్యదృష్టి ఇస్తాను అని అడిగాడు వ్యాసుడు. ఇక్కడ మరొక చిక్కుకూడా ఉంది. ధృతరాష్ట్రుడు పుట్టు గుడ్డి అతడు తన కుమారులనే గుర్తుపట్టలేడు. ఇంక పాండుకుమారులను ఎలా గుర్తు పట్టగలడు. ఎవరు ఎవరిని చంపుతున్నారో తెలియదు. కాబట్టి ధృతరాష్ట్రునికి దివ్యదృష్టి ఇచ్చినా ప్రయోజనం లేదు. ఈ విషయం దాచి పెట్టి, అన్నదమ్ములపోరు, వారి చావులు చూచి తట్టుకోలేను అన్నాడు గుడ్డిరాజు. యుద్ధ విశేషాలు చెబితే వినాలని ఉంది అని అన్నాడు. వ్యాసుడు ఆ పనికి సంజయుని నియమించాడు. సంజయునికి ఇతరుల మనసులలోకి దూరి వారి మనోభావాలు తెలుసుకునే శక్తి, ఎక్కడికైనా మనోవేగంతో పోయే శక్తి, యుద్ధరంగంలో తిరుగుతున్నా ఎటువంటి అస్త్రశస్త్రములు తగలకుండా ఉండే శక్తిని ప్రసాదించాడు. యుద్ధం అంతా చూచి వచ్చి ధృతరాష్ట్రునికి చెప్పమని ఆదేశించాడు. సంజయుడు శిరసావహించాడు.

సంజయుడు వెంటనే యుద్ధభూమికి వెళ్లాడు. పది రోజుల యుద్ధం చూచాడు. భీష్ముడు అంపశయ్యమీద పడి పోయాడు. ఆ విషయం చెబుదామని వ్యాసుడు ఇచ్చిన శక్తితో యుద్ధభూమి నుండి క్షణంలో హస్తినకు వచ్చాడు. ధృతరాష్ట్రునికి భీష్ముని అంపశయ్య గురించి చెప్పాడు. పెదతండ్రి పతనం వార్త విన్న ధృతరాష్ట్రుడు మూర్ఛపోయాడు. తేరుకున్నాడు. అసలు ఇదంతా ఎలా జరిగింది అని అడిగాడు. ఆ అడగడంతోనే భగవద్గీత ప్రారంభం అవుతుంది ధృతరాష్ట్రుని ప్రశ్న గీతలో మెట్టమొదటి శ్లోకం. మనం అంతా కూడా గుడ్డివాళ్లమే. అజ్ఞానం అనే అంధకారంలో పడి గుడ్డివాళ్ల మాదిరి కొట్టుకుంటున్నాము. ఏం జరిగింది, ఏం జరుగుతోంది మనం ఇలా ఎందుకు ఉన్నాము మనకు మనమే పశ్చించుకోవాలి. అప్పుడే మనకు గీత చదవాలని, వినాలని జిజ్ఞాస కలుగుతుంది. గీతను కృష్ణుడు అర్జునుడికి బోధిస్తే, అర్జునుడితో పాటు విన్న సంజయుడు, ధృతరాష్ట్రుడికి తాను విన్న గీతను పూసగుచ్చినట్టు

అమరనథ్ అమర్

భగవద్గీత - పరిచయము

చెప్పాడు. మనం అందరం కూడా సంజయుడి లాంటి గురువు వద్దనుండి గీతామృతాన్ని వీనులవిందుగా పానం చేద్దాం. ఇంక భగవద్గీతలోకి ప్రవేశిద్దాము.

భగవద్గీతలో మొదటి అధ్యాయము పేరు అర్జున విషాద యోగము. ఈ అధ్యాయములో మనకు రెండు విషయాల గురించి చెప్పాడు వ్యాసులవారు. భగవద్గీత మహాభారతంలో అంతర్భాగం అని మనకు తెలుసు. కేవలం భారతం చదివినప్పుడే కాకుండా గీతను ప్రధాన గ్రంధంగా కూడా చదువుకోవచ్చు. అందుకే భగవద్గీత మనకు ప్రత్యేక పుస్తకంగా దొరుకుతూ ఉంది. కాని. గీతను ప్రత్యేకంగా చదివితే, భారతంలో ఉన్న పాత్రల గురించి మనకు అర్థం కాకపోవచ్చు అందుకే వ్యాసుల వారు భగవద్గీతలో 1వ శ్లోకం నుండి 23వ శ్లోకం దాకా, భారతంలోని ముఖ్యమైన పాత్రలు, గీత చెప్పినప్పటి సన్నివేశము మొదలగు వాటి గురించి చెప్పాడు. 24వ శ్లోకం నుండి అర్జునునికి విషాదము ఎందుకు కలిగింది అనే విషయాన్ని వివరించాడు. ఇప్పుడు మొదటి భాగం గురించి తెలుసుకుందాము.

1వ శ్లోకంలో ధృతరాష్ట్రుడు సంజయుని అడుగుతున్నట్టుటు ఉంది. ధర్మక్షేత్రము అయిన కురుక్షేత్రములో యుద్ధము చేయడానికి కోరిక కలిగిన నా వాళ్లు పాండురాజ కుమారులు ఏమి చేసారు అని అడిగాడు. ఈ శ్లోకంలో ఒక యుద్ధం జరుగుతూ ఉందనీ, ఆ యుద్ధము కురు భూములలో జరుగుతూ ఉందనీ, ఆ కురుభూములు ధర్మము వెల్లివిరిసే క్షేత్రలనీ, ఇప్పుడు యుద్ధ క్షేత్రము అయిందనీ, ఆ యుద్ధములో ధృతరాష్ట్రుని సంతతి, పాండురాజు సంతతి యుద్ధమునకు సన్నద్ధము అయ్యారనీ మనకు తెలియజేసాడు వ్యాసులవారు.

రెండవ శ్లోకంలో దుర్యోధనుడు రాజు అనీ, ఆయన గురువు ద్రోణుడు అనీ, పాండవ సైన్యము ఎదురుగా మోహరించి ఉందనీ తెలియజేసాడు. మూడవ శ్లోకంలో పాండవ సైన్యానికి ద్రుపదుని కుమారుడు (ధృష్టద్యుమ్నుడు అనేవాడు) సైన్యాధి పతి అనీ, ఆ ద్రుపదుని కుమారుడు ద్రోణుని శిష్యుడు అనీ వ్యాసులవారు తెలియజేసారు. అంటే అన్నదమ్ములే కాకుండా గురుశిష్యులు కూడా ఎదురు ఎదురుగా యుద్ధం చేయడానికి నిలబడ్డారు అని తెలుస్తూఉంది.

నాలుగు నుండి ఆరు శ్లోకాలలో పాండవ పక్షాన ఉన్న వీరులను పరిచయం చేసారు వ్యాసుల వారు. భీముడు, అర్జునుడు, యుయుధానుడు, విరాటుడు, ద్రుపదుడు మొదలగు మహారథులు, ధృష్టకేతుడు, రాశీరాజు మొదలగు వీరులు, పురుజిత్తు, కుంతిభోజుడు, శైబ్యుడ మొదలగు రాజులు, యుధామన్యుడు, విక్రాంతుడు, ఉత్తమౌజుడు మొదలగు వీరులు, సుభద్ర కుమారుడు (అభిమన్యుడు), ద్రౌపది కుమారులు (ఉపపాండవులు). వీరంతా మహారథులు అని భారతంలోని పాండవ పక్షాన మోహరించి ఉన్న ముఖ్యపాతలను పరిచయం చేసారు వ్యాసులవారు.

తరువాత 8వ శ్లోకంలో దుర్యోధనుడు తన పక్షాన ఉన్న వీరుల గురించి చెప్పాడు. భీష్ముడు, ద్రోణుడు, కర్ణుడు, కృపాచార్యులు,

అమరనధ్ అమర్

భగవద్గీత - పరిచయము

అశ్వత్థామ, వికర్ణుడు, సోమదత్తుని కుమారుడు (భూరిశవసుడు) మొదలగు వారిని పరిచయం చేసాడు. ఈ సైన్యాలకు అధిపతుల గురించి 10 వ శ్లోకంలో చెప్పాడు. కురుసేనలకు భీష్ముడు, పాండవ సేనలకు భీముడు అధిపతులు. ఆ రోజులలో, యుద్ధములలో మోగించే వాద్యవిశేషముల గురించి 13వ శ్లోకంలో పరిచయం చేసారు వ్యాసులవారు. శంఖములు, భేరీ, పణవానకము, గోముఖము మొదలగు వాద్యములు.

తరువాత మరొక విషయాన్ని కూడా ప్రస్తావించారు వ్యాసులవారు. యుద్ధము విశాలమైన కురుభూములతో జరుగుతూఉంది. అందరూ దూర దూరంగా ఉంటారు. కంటికి కనపడరు. ఎవరు ఎక్కడ ఉన్నదీ తెలుసుకోడానికి యుద్ధంలో ఉపయోగించే పరికరము శంఖము. ఒక్కొక్కరి శంఖము ఒకొక్కవిధమైన శబ్దం వెలువరిస్తుంది. పైగా శంఖము ఊదే వైఖరి, అంటే ఆగి ఆగి ఊదడం, సాఫీగా ఊదడం, ఉధృతంగా ఉదడం ద్వారా అక్కడ ఏం జరుగుతూ ఉందో తన వాళ్లకు తెలియజేయవచ్చు. అందుకనీ ఒక్కొక్క వీరునికి ఒక్కొక్క విధమైన శంఖము దానికో పేరు ఉంటుంది. హృషీకేశుడు అయిన కృష్ణుడికి పాంచజన్యము, ధనంజయుడు అయిన అర్జునుడికి దేవదత్తము, వృకోదరుడు అయిన భీమునికి పౌండ్రము, యుధిష్టిరునికి అనంత విజయము, నకులునికి సుఘోషము, సహదేవునికి మణిపుష్పకము అనే శంఖాలు ఉన్నాయి అని మచ్చుకు కొన్ని వివరించారు వ్యాసులవారు.

21వ శ్లోకంలో అర్జునుడు కృష్ణునితో, కృష్ణా! నా రథము ఉభయసేనలమధ్య నిలువు అని ఆజ్ఞాపించాడు. దీనిని బట్టి అర్జునుడికి రథసారథిగా కృష్ణుడు నియమింపబడ్డాడు అని వ్యాసుల వారు తెలియజేసారు. 23వ శ్లోకంలో దుర్యోధనుడు దుర్బుద్ధితో ఈ యుద్ధానికి తలపడ్డాడు అని తెలియజేసారు వ్యాసుల వారు.

ఇప్పటికి యుద్ధం సీను వివరించడం పూర్తి అయింది. ఇంక అర్జునునికి విషాదం ఎందుకుకలిగింది. అనే విషయాన్ని తరువాతి శ్లోకాలలో వివరించారు. వ్యాసుల వారు, ఒక మానవునికి విషాదం కలగడానికి మూడుకారణాలు. రాగం, శోకం. మోహం. రాగం అంటే అటాచ్ మెంట్. అనుబంధం. మనిషి పుట్టగానే తల్లి, తండ్రి, అక్కలు. అన్నలు, తండ్రి పక్క బంధువులు, తల్లి పక్క బంధువులు. వీరితో అనుబంధం పెంచుకుంటాడు. తరువాత చదువుకునేటప్పుడు గురువుతోనూ, స్నేహితులతోనూ అనుబంధం కలుగుతుంది. తరువాత వివాహము. దానితో భార్య, భార్య పక్క బంధువులు, పిల్లలు. ఇదీ సంసారము. ఈ అనుబంధాల వలన కలిగే శోకం రెండు రకాలు. ఉన్న వాళ్లకు ఏమైనా కష్టం కలిగితే కలిగే శోకం మొదటిది భవిష్యత్తులో ఏమన్నా కష్టం కలుగుతుందేమో అన్న భావనతో కలిగే శోకం రెండవది. ఇప్పుడు అర్జునుడికి కలిగింది రెండవ రకం శోకం. అదేవిషాదము.

దాయాదులు తమ వద్ద నుండి అక్రమంగా లాక్కున్న అర్థ రాజ్యం తిరిగి ఇమ్మని అడిగారు పాండవులు, ఇవ్వను పొమ్మన్నాడు దుర్యోధనుడు చేతనైతే యుద్ధం చేసి గెల్చుకో అన్నాడు యుద్ధం అనివార్యంఅయింది. ఇరుపక్షాల సైన్యాలు యుద్ధానికి సన్నద్ధం అయ్యాయి. ఇంకా యుద్ధం మొదలు కాలేదు. ఎవరూ చావలేదు. కాని అర్జునుడికి

భగవద్గీత - పరిచయము

ఎదుటి పక్షంలోని వీరులను, సైనికులను ముఖ్యంగా తాత భీష్ముని, గురువు ద్రోణుని, కృపాచార్యులవారిని చూచి విపరీతమైన శోకం పట్టుకుంది. నేను యుద్ధం చేస్తే నా చేతుల్లో వీళ్లంతా చస్తే, వీళ్ల గతేంటి. ఇరుపక్షాలసైన్యంలో ఉన్న మగాళ్లు అందరూ చస్తే, వాళ్ల భార్యలు ఏమౌతారు. వాళ్లు చెడుతిరుగుళ్లు తిరిగితే, ఆ చెడుతిరుగుళ్ల వల్ల వారికి అక్రమ సంతానం కలిగితే, వర్ణసంకరం అవుతుంది. చచ్చిన వాళ్లకు పిండ ప్రదానం, జలతర్పణం ఎవరు చేస్తారు. అవి చెయ్యకపోతే అందరూ నరకానికి పోతారు కదా!

అయినా చిన్నప్పటినుండి పెంచి పెద్ద చేసిన తాతగారిని, చదువు చెప్పిన గురువు కృపాచార్యుని, విలువిద్యలో మెళుకువలు నేర్పిన ద్రోణాచార్యుని, మిత్రుడు అశ్వత్థామను ఎలా చంపాలి. మామగారు ద్రుపదుడు, బావమరిది ధృష్టద్యుమ్నుడు, మేనమామ శల్యుడు, బావగారు కృష్ణుడు, శిష్యుడు సాత్యకి వీళ్లంతా యుద్ధంలో చస్తారుకదా! ఇదంతా నేను యుద్ధం చేయడం వల్ల కదా! అందుకని నేను యుద్ధం చేయను. సన్యాసం పుచ్చుకొని, బిక్షాటన చేసి బతుకుతాను. ఇదీ అర్జునుడి విషాదానికి కారణం. అప్పటికి యుద్ధం అసలే మొదలవ లేదు. ఎవరూ ఎవరినీ చంపలేదు. ఎవరూ చావలేదు. అందరూ బతికే ఉన్నారు. అంటే ఏమీ జరగని దానికి ఏదో జరుగుతుందని, జరగబోతోందని విషాదం పొందాడు అర్జునుడు. ఈ విషాదాన్ని అంతం చేయడానికి కృష్ణుడు చేసిన బోధ భగవద్గీత.

ఇంక ఒక్కొక్క శ్లోకం వివరంగా అధ్యయనం చేద్దాం. ముందు పార్థన

C. Amarnath

(మీ అమరనాథ్ అమర్)
bhagavathamar@gmail.com
www.sanatanadharm.com
play store sanatana dharm app

Editing
C. AMARANATH AMAR
AMR
సవరణ
అమరనాథ్ అమర్

designed by Amaranath Amar

Sri. Chinna.c. Amaranath
Punganur(Pulinadu),Chittoor-517247
Andhra pradesh
South India
Mobile:- 9596483440
Email:-
BHAGAVATHAMAR@GMAIL.COM

అమరనధ్ అమర్